

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/140/2017
Identifikačné číslo spisu:	6313204086
Dátum vydania rozhodnutia:	09.11.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Ján Šikuta
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6313204086.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu PENZIÓN MÝTNIK s.r.o., so sídlom Mýto pod Ďumbierom 91, IČO: 36 807 621, zastúpeného URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Skuteckého 17, IČO: 36 646 181, proti žalovaným 1/ JKINVEST s.r.o., so sídlom Kynceľová 79, IČO: 36 649 660, a 2/ C., bývajúcej v G., obaja zastúpení Advokátskou kanceláriou Kašuba spol. s r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Horná 41, IČO: 36 859 095, o určenie vlastníckeho práva, vedenom na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 3 C 87/2013, o dovolaní žalovanej 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 7. januára 2014 sp. zn. 17 Co 1055/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Brezno (ďalej iba „súd prvej inštancie“) uznesením z 30. augusta 2013 č. k. 3 C 87/2013-113 nariadil žalovanej 2/ povinnosť zdržať sa nakladania s nehnuteľným majetkom, ktorý je v jej výlučnom vlastníctve v podiele 1/1, najmä nie však výlučne nehnuteľný majetok predat', darovať, iným spôsobom scudziť, vložiť do spoločnosti alebo družstva, prenajať, zriadiť záložné, či zádržné právo k nehnuteľnému majetku, previesť vlastnícke právo na tretiu osobu vo forme zabezpečovacieho prevodu práva, zriadiť alebo zaťažiť vecným bremenom, alebo iným vecným právom, a to nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území E., evidované v katastri nehnuteľností vedenom Správou katastra Brezno na LV číslo XXXX pre katastrálne územie E. ako: stavba - čerpacia stanica - budova nádrží, súp. č. XXXX, postavená na parcele č. KN-C XXXX/X, stavba - čerpacia stanica - kiosk, súp. č. XXXX, postavená na parcele č. KN-C XXXX/X, a to až do 20 dní od vykonateľnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej iba „odvolací súd“) odvolanie žalovaného 1/ uznesením zo 7. januára 2014 sp. zn. 17 Co 1055/2013 odmietol, a uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 75 ods. 1 veta prvá, § 76 ods. 1 písm. e/, f/, § 76 ods. 2 a § 102 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej iba „O.s.p.“).

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalovaná 2/ dovolanie s odôvodnením, že v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ O.s.p. (tieto procesné vady nekonkretizovala) vo svojom dovolaní navrhla, aby uznesenie odvolacieho súdu v celom rozsahu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k dovolaniu žalovanej 2/ argumentoval tým, že žalovaná 2/ vo svojom dovolaní neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, pre ktoré by malo byť ňou napadnuté uznesenie zrušené. Jej dovolanie považuje za nedostatočne odôvodnené, neurčité a nepreskúmateľné.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej len „C.s.p.“), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 427 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) skúmal, či sú splnené procesné predpoklady pre to, aby uskutočnil meritórny dovolací prieskum napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo.

6. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C.s.p., ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie žalovanej 2/ bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, a prípustnosť podaného dovolania posudzoval v zmysle ustanovení O.s.p. účinného do 30. júna 2016.

8. Dovolaním bolo možné napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťal (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

9. Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanoveniach § 237 ods. 1, § 238 a § 239 O.s.p. V ustanovení § 237 ods. 1 O.s.p. sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu. Ustanovenie § 238 O.s.p. upravuje dôvody prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému vo forme rozsudku a v ustanovení § 239 O.s.p. sú uvedené dôvody prípustnosti dovolania, ktoré smerujú proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme uznesenia.

10. V danom prípade dovolateľka podala dovolanie proti potvrdzujúcemu uzneseniu. Dovolanie však nesmeruje proti takému uzneseniu, ktoré by malo znaky uznesenia, proti ktorému je dovolanie prípustné. Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak

a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa,

b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak

a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu,

b/ ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

11. So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. sa dovolací súd neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 ods. 1 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo

alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Osobitne ale treba zdôrazniť, že pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. nie je významný subjektívny názor strany sporu tvrdiacej, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, či k tejto procesnej vade skutočne aj došlo.

12. Dovolateľka vo svojom dovolaní nešpecifikovala konkrétne procesné vady konania uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p., uviedla len, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. (§ 237 ods. 1 O.s.p.). Existencia týchto väd však nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

13. Ďalej namietala i procesné vady uvedené v ustanovení § 241 ods. 2 písm. b/, c/ O.s.p., avšak k týmto sa taktiež bližšie nevyjadрила, a teda dovolacie dôvody nevymedzila spôsobom vhodným a zrozumiteľným. Z tohto dôvodu dovolací súd nemohol relevantne reagovať na argumentáciu dovolateľky a na stručné odôvodnenie uvádza nasledovné.

14. Pokiaľ dovolateľka namietala, že v konaní došlo k vade podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., dovolací súd uvádza, že tzv. „iná procesná vada“ je síce relevantný dovolací dôvod, úspešne však môže byť uplatnená iba v procesne prípustnom dovolaní. Konštantná judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zastáva názor, že takáto vada prípustnosť dovolania nezakladá (por. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 219/2013, 3 Cdo 888/2015, 4 Cdo 34/2011, 5 Cdo 149/2010, 6 Cdo 134/2010, 6 Cdo 60/2012, 7 Cdo 86/2012 a 7Cdo 36/2011).

15. Dovolateľka namietala i procesnú vadu uvedenú v ustanovení § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby tvrdenia dovolateľky o nesprávnom právnom posúdení veci boli opodstatnené, dovolateľkou vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. V dôsledku tohto by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

16. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p., a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti podľa § 237 ods. 1 O.s.p. podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalovanej 2/ odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C.s.p.

17. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.). O výške náhrady trov dovolacieho konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

18. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.